

Indoklás

a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításához

A törvényjavaslat a vízkészlet-védelmi szempontból védendő területek országtérképe alapján fő szabályként azt rögzíti, hogy az ötven méternél nem mélyebb és az első vízzáró réteget nem érintő háztartási kutak a vízügyi hatóságnak történő bejelentéssel létesíthetők, üzemeltethetők és szüntethetők meg. Az országtérkép alapján vízkészlet-védelmi szempontból kockázatot nem jelentő területeken viszont e háztartási kutak engedélyezési kötelezettségének fenntartása nem szükséges, mert ezek a kutak nem okoznak számottevő környezeti hatást, továbbá nem veszélyeztetik sem az ivóvízellátást biztosító jelenlegi, sem a távlati vízbázisok jó minőségét, sem pedig az azokból történő vízkivételt.

A 2024. január 1. előtt engedély nélkül létesített, ötven méternél nem mélyebb és az első vízzáró réteget nem érintő háztartási és mezőgazdasági öntözési célú kutakat a törvényjavaslat teljes körűen mentesíti az engedélyezési kötelezettség alól. A törvény módosítás így a 2024. január 1. előtt létesített, engedéllyel nem rendelkező, 50 méternél nem mélyebb, az első vízzáró réteget el nem érő háztartási és mezőgazdasági öntözési célú kutakat jogszerűen létesítettnek minősíti. Az engedély alóli mentesítés indoka, hogy a Kormány több alkalommal megkísérelte a mezőgazdasági öntözési célú és háztartási kutak összeírását, azonban e feladat – az illegálisan létesített kutak százezres nagyságrendje miatt – eredményesen nem hajtható végre. Az eddigi jogszabályi megoldás (fennmaradási engedély kérelmezési lehetősége bírság kiszabása nélkül, meghosszabbított kérelmezési határidővel) nem vezetett teljes körűen eredményre.

A törvényjavaslat a vízbázisok védelme, a vízkészlet fenntartása és a jövő nemzedékek számára történő megőrzése érdekében a Kormány feladatákként határozza meg a tudományos szempontú vízkészlet-védelmi országtérkép elkészítését és a hivatalos lapban való közzétételét. A törvényjavaslati szabályozás alappillére ez az országtérkép, amely elhatárolja az ivóvizet biztosító karszt képződményeket és ivóvízbázis-védelmi védőterületeket az egyéb övezetektől.

A törvényjavaslat másik sarokpontja a háztartási vízigényt kielégítő kút meghatározása. A háztartási vízigény a természetes személy évi 500 m³-t meg nem haladó mértékű, ivóvíz-ellátási célú vagy a személyes és a háztartásban felmerülő vízszükségletét kielégítő vízhasználatot jelenti. E definíció megállapításával a törvényjavaslat a vízkivételre mennyiségi korlátot rögzít.

A törvényjavaslat harmadik fő eleme az, hogy a szabályozás tárgyát képező háztartási kút talpmélysége az ötven métert nem haladja meg és az első vízzáró réteget nem éri el. E kettős feltétel biztosítja, hogy a háztartási kút semmiképpen ne érintsen a vízzáró réteg áttörésével ivóvízbázist.

Az új szabályozás tehát a házi vízigényt kielégítő, sekély (talajvíz) kutakra terjed ki.